

TÍTOL PRELIMINAR

ARTICLE 1: LA NACIÓ CATALANA

REDACTAT DE L'ESTATUT APROVAT PEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Article 1. La Nació catalana

1. Catalunya és una nació.
2. Catalunya exerceix el seu autogovern per mitjà d'institucions pròpies, constituïda com a comunitat autònoma d'acord amb la Constitució i aquest Estatut.

RETALLADES CIU-PSOE-IC

Artículo 1. Cataluña

Cataluña, como nacionalidad ejerce su autogobierno mediante instituciones propias, constituida en Comunidad Autónoma de acuerdo con la Constitución y con el presente Estatuto, que es su norma institucional básica.

Conseqüències:

La retallada en aquest article és definitiva. La redacció que finalment s'ha aprovat és idèntica a la de l'article 1 de l'Estatut del 79.

ARTICLE 3: EL MARC POLÍTIC

REDACTAT DE L'ESTATUT APROVAT PEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Article 3. Marc Polític

1. Les relacions de la Generalitat amb l'Estat es fonamenten en el principi de la lleialtat institucional mútua i es regeixen pel principi general segons el qual la Generalitat és Estat, pel principi d'autonomia, pel principi de plurinacionalitat de l'Estat i pel principi de bilateralitat, sense excloure l'ús de mecanismes de participació multilateral.
2. Catalunya té en la Unió Europea el seu espai polític i geogràfic de referència i incorpora els valors, els principis i les obligacions que deriven del fet de formar-ne part.

RETALLADES CIU-PSOE-IC

Artículo 3. Marco político

1. Las relaciones de la Generalidad con el Estado se fundamentan en el principio de lealtad institucional mutua y se rigen por el principio general según el cual la Generalidad es Estado, por el principio de autonomía, por el de bilateralidad y también por el de multilateralidad.

2. Cataluña tiene en el Estado español y en la Unión Europea su espacio político y geográfico de referencia e incorpora los valores, los principios y las obligaciones que derivan del hecho de formar parte de los mismos.

Conseqüències:

Suprimeixen també el principi de plurinacionalitat.

ARTICLE 4: DRETS I PRINCIPIS RECTORS

REDACTAT DE L'ESTATUT APROVAT PEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Article 4. Drets i principis rectors

1. Els poders públics de Catalunya han de promoure el ple exercici de les llibertats i els drets individuals i col·lectius que reconeixen aquest Estatut, la Constitució, la Unió Europea, la Declaració universal de drets humans, el Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i les llibertats fonamentals, el Pacte internacional de drets civils i polítics, el Pacte internacional de drets econòmics, socials i culturals i els altres tractats i convenis internacionals que reconeixen i garanteixen els drets i les llibertats fonamentals.

RETALLADES CIU-PSOE-IC

Artículo 4. Derechos y principios rectores

1. Los poderes públicos de Cataluña deben promover el pleno ejercicio de las libertades y los derechos que reconocen el presente Estatuto, la Constitución, la Unión Europea, la Declaración universal de derechos humanos, el Convenio europeo para la protección de los derechos humanos y los demás tratados y convenios internacionales suscritos por España que reconocen y garantizan los derechos y las libertades fundamentales.

Conseqüències:

Suprimeixen la referència als drets individuals i col·lectius i els pactes internacionals que reconeixen aquests drets.

ARTICLE 6: LA LLENGUA CATALANA

REDACTAT DE L'ESTATUT APROVAT PEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Article 6. La llengua pròpia i les llengües oficials

1. La llengua pròpia de Catalunya és el català. Com a tal, el català és la llengua d'ús normal i preferent de totes les administracions públiques i dels mitjans de comunicació públics a Catalunya, i és també la llengua normalment emprada com a vehicular i d'aprenentatge en l'ensenyament.

2. El català és la llengua oficial de Catalunya. També ho és el castellà, que és la llengua oficial de l'Estat espanyol. Totes les persones a Catalunya tenen el dret d'utilitzar i el dret i el deure de conèixer les dues llengües oficials. Els poders públics de Catalunya han d'establir les mesures necessàries per a facilitar l'exercici d'aquests drets i el compliment d'aquest deure.

5. La llengua occitana, denominada *aranès* a l'Aran, és la llengua pròpia i oficial d'aquest territori i és també oficial a Catalunya, d'acord amb el que estableixen aquest Estatut i les lleis de normalització lingüística.

RETALLADES CIU-PSOE-IC

Artículo 6. La lengua propia y las lenguas oficiales

1. La lengua propia de Cataluña es el catalán. Como tal, el catalán es la lengua de uso normal y preferente de las administraciones públicas y de los medios de comunicación públicos de Cataluña, y es también la lengua normalmente utilizada como vehicular y de aprendizaje en la enseñanza.

2. El catalán es la lengua oficial de Cataluña. También lo es el castellano, que es la lengua oficial del Estado español. Todas las personas tienen derecho a utilizar las dos lenguas oficiales y los ciudadanos de Cataluña el derecho y el deber de conocerlas. Los poderes públicos de Cataluña deben establecer las medidas necesarias para facilitar el ejercicio de estos derechos y el cumplimiento de este deber, de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 32 no puede haber discriminación por el uso de una u otra lengua.

5. La lengua occitana, denominada aranés en Arán, es la lengua propia de este territorio y es oficial en Cataluña, de acuerdo con lo establecido por el presente Estatuto y las leyes de normalización lingüística.

Conseqüències:

Fruit de la campanya contra el català de les últimes setmanes, dos dies abans de la ponència, el PSOE va addicionar l'últim incís de l'apartat 2 d'aquest article fent referència a la no discriminació lingüística. Aquesta referència és del tot sobrera perquè l'article 32 ja estableix que no és pot discriminar per raons lingüístiques.

ARTICLE 11: L'ARAN

REDACTAT DE L'ESTATUT APROVAT PEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Article 11. L'Aran

2. Els ciutadans de Catalunya i les seves institucions polítiques reconeixen l'Aran com una realitat nacional occitana fonamentada en la seva singularitat cultural, històrica, geogràfica i lingüística, defensada pels aranesos al llarg dels segles. Aquest Estatut reconeix, empara i respecta aquesta singularitat i reconeix l'Aran com a entitat territorial singular dins de Catalunya, la qual és objecte d'una particular protecció per mitjà d'un règim jurídic especial.

RETALLADES CIU-PSOE-IC

Artículo 11. Arán

2. Los ciudadanos de Cataluña y sus instituciones políticas reconocen a Arán como realidad occitana dotada de identidad cultural, histórica, geográfica y lingüística, defendida por los araneses a lo largo de los siglos. El presente Estatuto reconoce, ampara y respeta esta singularidad y reconoce Arán como entidad territorial singular dentro de Cataluña, la cual es objeto de una particular protección mediante un régimen jurídico especial.

Conseqüències:

És suprimeix el reconeixement de la realitat nacional occitana. Aquesta ha estat una reivindicació històrica de l'Aran.